

Núm. de Protocol: 2000104/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000116/2016

AUTE 28-2017

PARTS:

Demandant incidental: Sr. S.L.T.

Representant: Ídem
Advocada: Sra. N.A.C.

Demandat incidental: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. C.M.S.
Advocat: Sr. A.M.E.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-vuit de setembre de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **2000104/2015**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 57-2017, de 23 de juny de 2017, va desestimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de data 25 de juliol de 2016, que, al seu torn, havia desestimat la demanda promoguda per l'agent contra les

resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per mitjà de les quals es va acordar l'afiliació de l'interessat com a persona que realitza una activitat per compte propi, des del 7 de juliol de 2011 fins al 30 de juny de 2013, i se li reclamaven les cotitzacions corresponents.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional. En aquest sentit, insisteix en les seves anteriors al·legacions sobre la vulneració del principi de legalitat i sobre la retroactivitat de les normes. A més, al·lega que no s'ha donat resposta a la manca d'activitat de la societat A, SL.

3.- La representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social s'ha oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives a l'obligació d'afiliar-se a la CASS com a persona que desenvolupa una activitat per compte propi i d'abonar les cotitzacions corresponents. Ara bé, que el recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet de què l'article 18 bis, apartat 3r., de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció "no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment". En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que l'interessat es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés.

Tanmateix, s'ha de fer una especial referència a l'argument de que no s'ha donat resposta a la manca d'activitat de la societat A, SL. Resulta suficient examinar el recurs d'apel·lació de la part agent per comprovar que aquesta al·legació no va ser formulada en deguda forma en el moment d'impugnar la sentència de la Batllia. L'agent la va introduir de forma extemporània en el seu escrit de conclusions, quan ja era improcedent, com ha declarat una constant jurisprudència, ja que la contrapart no podia defensar-se en aquell moment processal.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja la representació del Sr. S.L.T. contra la sentència núm. 57-2017, dictada per aquesta Sala el 23 de juny de 2017. Sense costes.

Aquest aute és ferm i executiu.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta resolució al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.